

ningspunkt, men blot villet gjøre opmærksom paa, at naar det opførtes saaledes, vilde det blive lettere overskueligt. Vi meente, at det deraf vilde være en Følge, at, naar Ministeriet saae, hvorledes vi havde posteret det, maatte visse Summer deles og visse Summer skilles ud; hvormeget vi end have søgt Underbilagene igjennem, har det nemlig ikke været os muligt at saae dette ud, saa vi kunde gjøre det. Naar der staaer: „Heri afgaaer“ osv., saa har Udvalget meent: „I hele Posten afgaaer osv.“, der er imidlertid indløbet den Feil, at det er kommet til at staae saaledes, som om Meningen var, at det alene skulde fragaae i 7. 7, det skulde staae efter den Sum, der kommer ud, ved at sammenlægge de forskjellige Beløb under Posten 7. (Underrigsministeren: Jeg har kun gjort Bemærkningen, for at det ikke senere i Regnskaberne skulde forvolde nogen Ulempe.). Meget vel!

Med Hensyn til det brændende Spørgsmaal skal jeg forøvrigt henholde mig til, hvad der er ytret af de ærede Rigsdagsmænd for Mariager (H. Hage) og Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Kun skal jeg i Anledning af, hvad der blev ytret af den ærede Rigsdagsmand, som sidder her bagved mig (Klein), bemærke, at naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at naar en Lov ikke kunde udføres, fordi der ikke var bevilget Penge dertil, saa sov den, maa dette være Dødens Søvn, et Udtryk, som jo rigtignok Digterne bruge, men i Virkeligheden er den død, og det navnlig af den Grund, at man ikke har Lov til at tage Statens Penge andet Steds fra; thi der staaer udtrykkelig i Grundlovens § 52, at ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finantsloven. Privat har naturligviis Enhver Lov til at holde Stutteri; naar det imidlertid ikke skeer ved private Midler, maa det være for Statens Penge, men af dem har man ikke Lov til at udgive en eneste Skilling, uden det har Hjemmel i Finantsloven. Altsaa er Loven død, man maa gjerne kalde det Søvn, om man vil; det er jo smukke poetiske Ord. Naar den høitæredede

Minister yttrede, at en Lov skal hæves ved Lov, da staaer det, saavidt jeg veed, ikke noget Sted i Grundloven. Naar imidlertid den ærede Minister udførte dette videre, saaledes at Sagen, hvis den Foranbring, man nu søgte at fremtvinge gjennem Finantsloven, vedtoges, ikke fik hele den Behandling, som Loven skulde have, idet den var fremkommen som et Endringsforslag ved anden Behandling, da kunne vi, dersom dette skulde forholde sig rigtigt, næsten ikke betragte en eneste Lov som gyldig, der var bleven vedtagen her i Rigsdagen; thi der indtræder jo ved de fleste Love betydelige Forandringer ved anden Behandling, hvilke gaae over i Lovene og komme ind i dem. Man kunde da ogsaa sige, at de ikke have gennemgaaet 3 Behandlinger, navnlig ikke den første. Dette er jo ogsaa Tilfældet med Finantsloven, som er en Lov for sig selv. Den gennemgaaer alle 3 Behandlinger, men Endringer kunne komme ind i den, uden at de behøve at gennemgaae 3 Behandlinger. Jeg skal endnu blot gjøre den Bemærkning, at naar det af flere ærede Herrer ligeoverfor (Knudsen, Neergaard og Dvistiigaard), trods hvad der er fremført, er blevet sagt, at dette Spørgsmaal er af saa indgribende Bigtighed, og det er gjentagende blevet sagt, saa kommer der idelige Modsigelser frem hos dem, da de selv til andre Tider indrømme, at det er tvivlsomt, om det er saa indgribende. For os, for hvem dette ikke er tvivlsomt, kan et saadant Argument ikke have Noget at sige. Jeg skal til Slutning, saavel paa egne som paa Udvalgets Vegne, meget henstille til den høitæredede Minister, om han ikke kan tage tilfølgende, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) foreslog med Hensyn til en Tillægsbevilling, og deri optage en saadan Bestemmelse, at Sagen kunde gaae sin Gang og vi slippe for at stemme for den her i Salen. I et Dieblis, hvor den kunde alligevel gaae sin Gang og saae sin naturlige Udvikling, kunne vi da slippe for den Afstemning, som vi anser for saa uheldig, nemlig at stemme for Regjeringens Forslag.